

மாத்தளை சோமுவின் சிறுகதைகளில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் பண்பாட்டு இழப்பும் அரசியல், நிறவெறிச் சிக்கல்களும்

மு. கிறிஸ்டோபர் அ. *

அ தமிழ்த்துறை, காந்திகிராம கிராமிய நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம், திண்டுக்கல்-624302. தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Cultural loss, Political and Race Issues of Tamil Diaspora in Mathalai Somu's Short stories

M. Christopher a, *

^a Department of Tamil, The Gandhigram Rural Institute – Deemed to be University, Dindigul-624302, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
mchristophertamil@gmail.com

Received: 30-09-2021
Revised: 18-04-2022
Accepted: 23-04-2022
Published: 11-06-2022

ABSTRACT

Diaspora Literature has played an important role in modern Tamil literature. It involves an idea of homeland, a place from where the displacement occurs and narratives of harsh journeys undertaken on account of economic compulsions. Basically, Diaspora is a minority community living in exile. On a global scale, Life of immigrants is largely fraught with problems and challenges. They have to face various difficulties in the countries where they emigrated. Their presence is precariously located in the face of racism. They have lost their own culture and language. Their existence is set among political problems. This article aims to record the Cultural loss, Political and Racial problems of Tamil Diaspora, through the Fictions of Matala Somu who is an International Tamil Diaspora writer living in Australia. He wrote Twenty-five books including five novels, five Short stories books, three Novellas and Research books. This article includes the definition of Diaspora and Culture. And Cultural loss, Political and Race Issues of Tamil Diaspora also discussed in this text.

Keywords: Diaspora, Racism, Cultural loss, Political Issues, Langue and Parole, Existence.

முன்னுரை

புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியமானது தற்கால நவீனத் தமிழிலக்கியப் போக்கில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. கவிதை, புனைகதை, திறனாய்வு ஆகிய தளங்களில் விரிவான, எண்ணிறந்த ஆக்கங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு வளர்ந்துவரும் வகைமையாக உள்ளது. உலகளாவிய நிலையில் புலம்பெயர்ந்தோரின் வாழ்க்கை பெருமளவில் சிக்கல்களும் சவால்களும் நிறைந்ததாக உள்ளது. புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் பல்வேறு பிரச்சினைகளை அவர்கள் எதிர்கொள்ளவேண்டிய சூழலில் அவர்களது வாழ்க்கை பாதுகாப்பற்ற நிலையில் பதைபதைப்புடன் அமைந்துள்ளது (Selvakumaran, 2020). சில நாடுகளில் நிரந்தரக் குடியரிமையுடன் அவர்கள் வாழ்ந்தாலும் ஒருவிதம் பதற்றத்துடன் அவர்களது வாழ்க்கை நகர்கின்றது. நிறவெறியை எதிர்கொண்டு, சொந்தப் பண்பாட்டை, மொழியை இழந்து அலைவுறும் அகதிநிலையில் அரசியல் சிக்கல்களுக்கிடையில் வாழவேண்டிய நிர்ப்பந்தநிலையில் அவர்களது வாழ்க்கை அமைகின்றது. இவற்றை எழுத்தாளர் மாத்தளை சோமு தனது சிறுகதைகளில் பதிவுசெய்துள்ளார்.

புலம்பெயர்ந்தோர் - வரையறை

ஒரு புலத்தில் - நிலத்தில் இருந்து இன்னொரு புலத்திற்குப் பெயர்தல் மனிதனுக்கு மட்டுமேயானதல்ல. விலங்குகள், பறவைகள், இவற்றின் மூலமாக மகரந்தச் சேர்க்கை வழியாகத் தாவரங்கள் ஆகிய அறிணை உயிரினங்களுக்கும் புலம்பெயர்தல் உரியது. உணவு மற்றும் இனப்பெருக்கத்திற்காகப் பறவைகளும் விலங்குகளும் புலம்பெயர்கின்றன. ஆனால் மனிதனின் புலம்பெயர்வு இவற்றில் தனித்துவமானது. புலம்பெயர்ந்தோரைக் குறிப்பதற்கு ஆங்கிலத்தில் 'Diaspora' எனும் சொல் குறிப்பிடப்படுகின்றது. புலம்பெயர்வு என்பதற்கு அறிஞர்கள் பின்வருமாறு விளக்கம் தருகின்றனர். பேராசிரியர் பா. ஆனந்தகுமார் அவர்களின் விளக்கம் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது: "வரலாற்றுப் பூர்வீகமுடைய தாயகத்திலிருந்து சமூக, அரசியல், பொருளாதாரக் காரணங்களால் வேறொரு நாட்டிற்கு வெளியேறிச் சென்று அங்கு குடியேறியவர்களை புலம்பெயர்ந்தோர் என்று அழைக்கிறோம். மேற்குலகில் முதலில் நிகழ்ந்த புலம்பெயர்வாக யூதர்களின் புலம்பெயர்வு குறிப்பிடப்படுகிறது. கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டளவில் யூதர்கள் தங்களது சொந்த மண்ணான பாலஸ்தீனத்திலிருந்து (இஸ்ரேல்) பாபிலோனியாவிற்கு நாடு கடத்தப்பட்டார்கள். விவிலியத்தின் பழைய ஏற்பாட்டில் பதிவாகியிருக்கும் இப் புலம்பெயர்வே வரலாற்றின் முதல் புலம்பெயர்வாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. அதன்பிறகு காலனி ஆட்சிக் காலத்தில் அடிமை வணிகத்தை முன்னிட்டு 16ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஏராளமான ஆப்பிரிக்கர்கள் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு விற்கக்கப்பட்டு நாடு கடத்தப்பட்டனர்" (Anandakumar, 2019).

டென்மார்க் தமிழ் எழுத்தாளர் வி. ஜீவகுமாரன் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்: "ஒரு தனிமனிதன் அல்லது இனம் அகதி அந்தஸ்து பெற்று வாழப் புகுந்த நாட்டில் தன் அடையாளத்தையும் தன் குடியரிமையையும் இழக்கும் நிலையிலும் கல்வி தொழில் காரணமாக ஒரு நாட்டினுள் அல்லது இன்னொரு நாட்டுக்கு இடம்பெயர்ந்த அல்லது குடிபுகுந்த நிலையிலும் சரி தன் அடையாளத்தையும் தன் குடியரிமையையும் இழந்து அந்த நாட்டின் குடியரிமையை பெற்ற நிலையிலும் உள்ள மக்களை புலம்பெயர்ந்த மக்கள் என வரையறுத்துக் கொள்ள முடியும்." (Jeevakumaran, 2018).

ஐரோப்பிய மரபில் யூதர்களை உள்ளடக்கிய இஸ்ரவேல் மக்களின் புலம்பெயர்வே வரலாற்றின் முதல் புலம் பெயர்வாகச் சொல்லப்படுகின்றது. தமிழ்மரபில் சங்க காலத்தில் வணிகம் காரணமாகவும் பின்னர் சோழர்காலத்திலும் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி தொடங்கி இலங்கை, மலேசியா, பிஜி உள்ளிட்ட நாடுகளுக்கு காலனி ஆட்சிக்காலத்திலும் பின்னர் 1980 களில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனப்படுகொலைகளால் உலகின் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் தமிழரின் புலம்பெயர்வு நிகழ்ந்தது.

பண்பாடு

பண்பாட்டியல் அறிஞர்களும் சமுதாயவியல் அறிஞர்களும் மனிதனின் வாழ்க்கைமுறையை ஆராய்ந்து பண்பாட்டுக் கூறுகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். மா. இராசமாணிக்கனார், தேவநேயப்பாவாணர், கே.ஏ. நீலகண்டசாஸ்திரியார், நா. வானமாமலை, கா. சிவத்தம்பி, கே.கே. பிள்ளை, பக்தவத்சல பாரதி, தொ. பரமசிவன், ராஜ்கௌதமன், பா. ஆனந்தகுமார், சுந்தர்காளி ஆகியோரை உள்ளிட்ட இன்னும் பல தமிழறிஞர்களும், பேராசிரியர்களும் பண்பாட்டு ஆய்வுகளை முன்னெடுத்துள்ளனர். "பண்பாடு என்றால் ஓர் இனத்தாரின் கொள்கைகள், கோட்பாடுகள், நோக்கங்கள், இலட்சியங்கள், வாழ்க்கைமுறைகள், பழக்கவழக்கங்கள், சமூகச் சட்டங்கள், சமயங்கள், வழிபாட்டு முறைகள், களவொழுக்கம், கற்பொழுக்கம், அகத்திணை புறத்திணை மரபுகள். இலக்கிய மரபுகள், அரசியலமைப்புகள், ஆடைஅணிகலன்கள், திருவிழாக்கள், உணவு, பொழுதுபோக்கு விளையாட்டுக்கள், இவற்றையெல்லாம் குறிக்கும். ஓர் இனத்தாரின் பண்பாட்டை நாம் அறிந்து கொள்வதற்கு உயர்ந்த இலக்கியம் பயன்படுவதுபோல நாடோடி இலக்கியமும் பயன்படுகின்றது. அதனை நாட்டுப் பாடல்களிலும், நாடோடி இலக்கியங்களிலும் பழமொழிகள், முதுமொழிகளிலும், இசையிலும், நாடகத்திலும், நாட்டியத்திலும், செந்தமிழ் கொடுத்தமிழ் அமைப்பிலும், வளர்ச்சியிலும் காணலாம். மேலும் ஓவியம், சிற்பம், கட்டிடக்கலை முதலிய கலைகளிலும் ஒரினத்தாரின் பண்பாடு தோன்றும்."

எனும் தனிநாயகம் அடிகளாரின் விளக்கம் பண்பாடு குறித்த முக்கியமான வரையரையாக அமைகின்றது (Thaninayagam, 1980).

மொழி - பண்பாட்டை இழத்தல்

பண்பாட்டைக் குறித்த கருத்தாடல்கள் மொழியின் மூலம் பெரிதும் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. மொழியியல் அறிஞர்கள் இதனை விரிவாக விளக்கியுள்ளனர். சுவிட்ஷர்லாந்து நாட்டைச் சார்ந்த அமைப்பியல் அறிஞர் சதூரின் சமுதாய மொழிக்கிடங்கு (Langue and Parole) பற்றிய கருத்தாடலின்படி மனித மூளைக்குள் சொற்கள் நேர்கோட்டு ரீதியிலும் கிடைமட்டமாகவும் குறுக்கும் நெடுக்குமாக விரவிக்கிடக்கின்றன. அவ்வகையில் பண்பாடு பற்றிய கருத்தாடல்கள் மொழியின் மூலமே மனித மனத்தினுள் படிந்துள்ளன. அவ்வகையில் மொழியும் பண்பாடும் ஒர் இனத்திற்கு இன்றியமையாதவை. இவை ஒன்றுடன் ஒன்று இரண்டறக் கலந்தவை. மொழியை இழத்தல் என்பது சொந்தப்பண்பாட்டை, அடையாளத்தை இழப்பது. மொழியின் அழிவு இனத்தின் அழிவுக்கு வித்திடும். 'அத்தனை பேரும்' எனும் சிறுகதை ஆஸ்திரேலியாவில் வாழும் ஒரு தமிழ்க் குடும்பத்தில் மொழியானது எவ்வாறு மெல்ல அழிவுறுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. காந்தனின் 'அரைகுறைத் தமிழைப் பேசும்' பெரியம்மாவின் மனநிலையை பின்வருமாறு மாத்தளை சோமு பதிவிடுகிறார்: "டமிள் பேசும் பெரியம்மாவுக்கும் புரோக்கின் இங்கிலீஷ் பேசும் அம்மாவுக்கும் ஆரம்பத்திலிருந்தே ஒத்துப்போகவில்லை. காந்தன் குடும்பத்தின் தமிழ் பழக்கவழக்கங்களினால் தன் பிள்ளைகளின் 'AUSSIE' வளர்ப்பு சோரம் போவதாக பெரியம்மா நச்சரித்தாள். (Mathalai Somu, 2003a).

புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் தாய்மொழியை தேவையற்றதாக கருதும் தலைமுறையினர் தன் பிள்ளைகளையும் அதேபாணியில் வளர்க்கும் மனநிலை இங்கு பதிவு செய்யப்படுகின்றது. சிந்தனையிலும் கனவுகளிலும் வரும் தாய் மொழியை இழந்து அந்நிய பண்பாட்டுமயமாகும் அபாயச் சூழலை இது போன்ற படைப்புகள் வெளிக்காட்டுகின்றன. மேலும் இச்சிறுகதையில் தமிழ்ப் பெண்கள் இடும் நெற்றிப் பொட்டினையும் தற்காலத்தில் அணியும் சுடிதாரையும் துறந்து ஸ்கேட், பேண்ட் அணியும் செயலை - ஐரோப்பியப் பண்பாட்டு பாணியில் உடை அணிவதை மாத்தளை சோமு விமர்சிக்கிறார். இந்தியப் பெண் ஒருத்தி ஆஸ்திரேலியாவில் சுடிதாரும் நெற்றியில் திலகமும் அணிந்திருப்பதாக எழுதும் ஆசிரியர் ஈழத் தமிழ்ப் பெண்கள் அவ்வாறு அணிவதில்லை எனப் பின்வருமாறு வேதனை கொள்கிறார்: "ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ரயிலுக்குள், தூரத்தில் ஜன்னல் ஓரத்தில், ஒருத்தி அமர்ந்து இருந்தாள். அவள் சுடிதார் அணிந்திருந்தாள். நெற்றியில் திலகம் அவள் ஓர் இந்தியப் பெண்ணாக இருக்க வேண்டும். இங்குள்ள ஈழத் தமிழ்ச்சிகள்... பொட்டை துறந்து ஸ்கேட், பாண்ட் ஆகிய புற கிருத்திரிமங்களால் விரைவாக "ஓஸி" களாகும் பிரயத்தனத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மயிலை நினைத்து சொந்த பாவனையையும் இழந்துவிட்ட வான்கோழிகள்! அந்தத் திலகம் இரத்த நிறத்தில் (Mathalai Somu, 2003a).

"வெள்ளைக்காரர்கள்" சிறுகதையில் சிட்னியில் வாழும் டாக்டர் ஒருவர் தன் தாய் இந்தியாவில் இருந்து தனக்கு எழுதும் கடிதங்களில் மட்டும் தமிழைப் பார்க்கிறார். கான்வென்ட்டில் படித்த தனது மனைவி, அவளது வளர்ப்பில் உருவாகும் மகன் என இருவருமே ஆங்கிலத்தில் உரையாடுகின்றனர். மகனுக்குத் தமிழ் தெரியவில்லை. தந்தையும் தாயும் தமிழில் பேசிக் கொண்டால் பின்வருமாறு கேட்கிறான். அந்த உரையாடல்: "வாட் ஆர் யூ டாக்கிங் டாடி?"

"வி ஆர் டாக்கிங் டமில் இட் இஸ் அவர் மதர் டங்க்"

"இட் சவுண்ட்ஸ் ஏ சில்லி லாங்குவேஜ்..." என்று சொல்லி அவன் சிரிப்பான். தமிழ்நாட்டில் இருந்து கடிதம் எழுதும் அவனது பாட்டியைப் பார்க்கச் சென்றால் அவரிடம் எப்படிப் பேசுவான்? எனும் கவலை டாக்டர் சாம்யோவைச் சூழுகின்றது. சிறுவனது தாயும் ஆங்கிலத்திலேயே பேசி, ஆங்கில நாவலைப் படிப்பவளாகவே சித்தரிக்கப்படுகின்றாள். மருத்துவருடைய சூழலைப் பின்வருமாறு ஆசிரியர் பதிவிடுகிறார்: "ஓ! பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு அவர் தமிழ் எழுத்துக்களை பார்க்கிறார். அம்மா மட்டும் இல்லாவிட்டால், அவர் தமிழ் எழுத்துக்களை மறந்திருக்கக்கூடும். நாள் முழுவதும் உதட்டு

நுனியிலேயே ஆங்கிலத்தை உருட்டும் பேஷண்டுகள்... தொலைபேசி உரையாடல் ஆங்கிலத்தில். ஆங்கில பத்திரிக்கைகள், டிவி சேனல்கள், “டாடி” என்றழைக்கும் மகன். “டார்லிங்” என்று கெஞ்சுகிற மனைவி. கனவு காண்பதற்குக் கூட தமிழின் உதவி தேவையில்லை.” (Mathalai Somu, 2003b). தமது பெயரைக் கூட ஆஸ்திரேலியரின் வசதிக்காக அவர்களது வாயில் நுழையும் படி” சாம் யோ” என மாற்றிக் கொள்கின்றார். ‘சாமிநாத பிள்ளை யோகேஸ்வரன்’ என்ற பெயர் மிக நீளமாக இருப்பதாக வெள்ளையர்கள் அதிருப்தி தெரிவிக்கவே அதைச் சுருக்கி மேற்கண்டவாறு வைத்துக் கொள்கின்றார். தமது சுயத்தை - சொந்தப் பெயரையும் இழந்து மாற்றிக் கொள்ளும் நிலையில் தமது மகன் மெல்ல மெல்ல சொந்தப் பண்பாட்டை இழப்பதற்கு கவலை கொள்கிறார். தமிழ்மொழி பற்றாளராக சிட்னியில் வாழ்ந்து புதிய தலைமுறையினருக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் வகுப்புக்களை ஆஸ்திரேலியாவில் நடத்த திட்டமிடும் வாசுதேவன் என்பவரை அங்குள்ள தமிழர் சிலர் கிறுக்கன் என்று கிண்டல் செய்தாலும் அவரது குறிக்கோளில் நிலை நிற்கிறார். டாக்டர் சாமிநாதனிடம் அலைபேசியில் பேசி அவரது மகனை தமிழ் வகுப்புக்கு அனுப்ப சொல்கிறார். மகன் விரும்பினால் அனுப்புவேன் என்று கூறும் சாமிநாதன் அதைப் பற்றி யோசிக்கிறார். இதற்கு வாசுதேவன் கோரும் மறுமொழி முக்கியமானது: “அவர்கள் அக்கறை காட்ட நாம் தான் தூண்ட வேண்டும். நமது பிள்ளைகள் தமிழை புறக்கணிப்பதற்கு நாங்கள் மறைமுக ஆதரவு தந்தால் அவர்கள் காலப்போக்கில் தங்கள் பெற்றோரை மறப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கிறோம். தமிழை மறந்து ஆங்கிலப் புலமை பெறுவதனால் மட்டும் நமது பிள்ளைகள் வெள்ளைக்காரர்கள் ஆகி விடுவார்களா? இவர்கள் சிறப்பையும் அதனுடன் சேர்ந்த கௌரவத்தையும் இழந்துவிடுவார்கள் காலம் கடப்பதற்கு முன்னர் நாங்கள் சிந்தித்து செயலாற்ற வேண்டும்” (Mathalai Somu, 2003a). மேலும் தன்னைப் பார்க்க வந்த டாக்டர் சிவா மற்றும் அவரது மகன் குமார் ஆகியோரது நிறத்தைக் கறுப்பு எனத் தன் மகன் கிண்டல் செய்தது தெரியாமல் இருக்கும் போது டாக்டர் சாமியோவிடம் அலைபேசியில் பேசும் டாக்டர் சிவா, அவரது மகன் மீது தவறில்லை என்றும் அது அவனை சுற்றி நிகழும் கருத்துக்கள் என்றும் சொல்லி, தமிழ் வகுப்புகள் நடத்தத் தீர்மானித்த வாசுதேவனின் குறிக்கோளை பின்வருமாறு உறுதிப்படுத்துகின்றார்: “இன்று நம்மவர்கள் கடைபிடிக்கும் போக்கு நீளுமானால் அடுத்த நூற்றாண்டில் நமது மூன்றாவது அல்லது நான்காவது தலைமுறையினர் அமெரிக்காவில் குடியேற்றப்பட்ட அடிமை நீக்கர்களின் வம்சாவளியினர் போல் நமது ‘வேர்களைத்’ தேடும் நிலையை எதிர்கால சந்ததியினருக்கு ஏற்படுத்தும். இன அடையாளம் தொலைந்து இனவெறிக்கு ஆட்பட வேண்டிய சூழலை உருவாக்கும். எனவேதான் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக அடுத்தடுத்த தலைமுறையினருக்கு கடத்தப்பட்ட மொழி, பண்பாட்டு விழுமியங்கள் நமக்கு அடுத்த தலைமுறையினருக்கு நம்மால் கடத்தப்பட சொல்லிக் கொடுக்கப்பட வேண்டியது முக்கியம்.” (Mathalai Somu, 2003a).

அரசியல் சிக்கல்கள்

புலம்பெயர்ந்த தமிழருக்கு தாம் தஞ்சமடைந்த அந்நிய நாட்டு அரசியலால் பல்வேறு சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாக அரசியல்வாதிகளின் அரசியல் விளையாட்டுகளால் நிலையற்ற நிலையில் அவர்களது வாழ்க்கை நகர்கின்றது. ‘பிளாக் அண்ட் வைட்’ சிறுகதையில் ஆஸ்திரேலியாவின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அந்நாட்டுக்கு ஆசியர்கள் அதிகமாக குடியேறுவதை அரசு குறைக்க வேண்டுமென வலியுறுத்துகிறார். இவர்தான் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆசிரியர்களை குடியேற்ற வேண்டும் என்றவர். இவ்வாறு அரசியல்வாதியின் நிலைப்பாடு வாக்கு வங்கி அரசியலுக்காக உள்நாட்டு மக்களின் நல் அபிப்பிராயத்தைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காகவும் மாறி மாறி பேசுவதாக இடையறாத அரசியல் விளையாட்டாக அமைகின்றது. அன்றைய ஆஸ்திரேலியப் பிரதமர் பாப் ஹாக் ஆசியர்களைக் குடியேற்றுவதைக் குறைப்பதில்லை என்று சொல்லிவிட்டதாக இக்கதை சுட்டுகின்றது. இவ்வாறு மாற்று இனத்தாரை, நிறத்தாரை அணுகுவதில் இருவேறு தரப்பினரின் இருவேறு நிலைக்கு இடையே புலம்பெயர்ந்தோரின் வாழ்நிலை அமைகின்றது.

நிறுவெறி

புலம்பெயர்ந்த நாடான ஆஸ்திரேலிய அனுபவங்கள் - தமிழர் எதிர்கொள்ளும் நிறுவெறிப் பிரச்சினைகள் ஆகியவை இவர்தம் சிறுகதைகள் சிலவற்றில் பேசப்பொருளாகியுள்ளன. நடப்பியல் போக்கில் இவரது கதைகள் அமைந்துள்ளன. நிறுவெறியால் புலம்பெயர்ந்தோரின் உளவியல் பாதிப்படைந்து ஒருவித சந்தேக மனநிலை ஏற்படுகின்றது. யாரைப் பார்த்தாலும் நிறுவெறியர்களாக தவறாகப் புரிந்துகொள்ளும் சந்தேக மனநிலையை புலம்பெயர்ந்தோர் அடைகின்றனர். நிறுவெறியும் அதனைக் கடந்த தேசியமும் உள்ள சூழலில் இவர்களது வாழ்க்கை அமைகின்றது. வெள்ளையர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் வெள்ளைக்கார மாணவர்களுடன் பயிலும் வெள்ளைத்தோல் உள்ள ஆசிய கறுப்பின மாணவர்களிடமும் வெள்ளை மோகமும் கறுப்பு நிறம் மீதான பகடியும் உள்ளன. வெள்ளையரின் நிறுவெறிக்கு ஆட்பட்டு வருந்துவது ஒருபுறமிருக்க வெள்ளை நிறத்தைப் பகடி செய்வதும் இக்கதைகளில் உள்ள முக்கிய அம்சமாகும்.

இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் சாதி, மத, இன மொழிப் பிரச்சினைகள் நிலவுவதைப் போல் ஐரோப்பாவில் நிறுவாதப் பிரச்சினைகள் அதிகம். தம்மைவிட நிறத்தில் குன்றிய வேறு இனத்தவரை 'மற்றமை'களாகப் (Others) பார்த்து வெறுத்து ஒதுக்கும் மனநிலை பல ஐரோப்பியர்களுக்கு உண்டு. இவர்களுள் விதிவிலக்கானோரும் உள்ளனர். நிறம் அடிப்படையிலான இன வேற்றுமை கொள்வோரால் கருப்பர்கள் கொல்லப்படுவதை படைப்பாளிகள் பதிவுசெய்துள்ளனர். கறுப்பர்களுள் ஆப்பிரிக்கர் மட்டுமல்ல ஆசியர் உள்ளிட்டோரும் அடக்கம். வெள்ளை நிறத்தோரின் அழகியலுக்கு மாற்றாக கறுப்பர்களின் அழகியலை "வேர்கள்" (Roots) நாவலாசிரியர் அலெக்ஸ் ஹேலி உள்ளிட்ட எழுத்தாளர்கள் வெளிப்படுத்தி கறுப்பினத்தாரின் வாழ்வியலை, மேன்மைகளைக் கொண்டாடியுள்ளனர். உலகளாவிய நிலையில் நிறுவெறியின் கோரம் குறைந்துள்ளது போல் ஐரோப்பியர் காட்டிக்கொண்டாலும் அது நீறு பூத்த நெருப்பாக மறைந்துள்ளதை எழுத்தாளர்கள் பதிவு செய்கின்றனர். மாத்தளை சோமுவும் இப்பிரச்சினைகளைத் தமது புனைகதைகளில் சுட்டியுள்ளார்.

நிறுவெறியின் பாதிப்புகளால் உண்டாகும் ஒருவித சந்தேக மனநிலையை - மாற்று இனத்தார் தம்மிடம் நிறுவெறியோடு பழகுவதாக எண்ணி அஞ்சும் மனநிலையை - 'பிளக் அன்ட் வைட்' சிறுகதையில் மாத்தளை சோமு பதிவு செய்கின்றார். ஆஸ்திரேலியாவில் உலோகங்களில் பிரின்டிங் செய்யும் கம்பெனி ஒன்றில் வேலை செய்யும் தமிழ் இளைஞன் ஒருவன் தன்னுடன் பணியாற்றும் வெள்ளைக்கார இளைஞனுக்கு வணக்கம் சொல்கிறான். அவன் பதில் வணக்கம் சொல்லாமல் முறைப்பது போல் பார்த்துவிட்டுச் செல்கிறான். தான் கறுப்பனாக இருப்பதுதான் இதற்குக் காரணமோ எனத் தமிழ் இளைஞன் நினைத்துக் கொள்கிறான். இன்னொரு நாளும் அவனோடு பேசினான். அவ்வெள்ளைக்காரன் இவனோடு பேசவில்லை. சந்திக்கும்போதெல்லாம் இவனை வித்தியாசமாகப் பார்த்துச் செல்கிறான். கறுப்பர்களை அவனுக்குப் பிடிக்காதென இத்தமிழ் இளைஞன் நினைத்துக் கொள்கிறான். ஆஸ்திரேலியாவில் கிறிஸ்துமஸ் கொண்டாட்டம் வந்தது. கிறிஸ்துமஸ் குலுக்கலில் அவ்வெள்ளைக்காரனுக்குப் பரிசு அறிவிக்கப்பட்டது. அதை வாங்க சிரித்துக் கொண்டு சென்ற அவன் கூட்டத்தைப் பார்த்து கையசைத்தான். அனைவரும் நன்றி கூறினர். பதிலுக்கு அவன் வாயே திறக்கவில்லை. அவனைத் திமிர் பிடித்தவனாக இவன் எண்ணினான். இறுதியில்தான் அவன் வாய் பேச இயலாதவன் எனும் உண்மை தெரிய வருகின்றது. தன் தவறான புரிதலை விடுத்து அவனுக்குக் கிறிஸ்துமஸ் வாழ்த்துச் சொல்ல அவனை நோக்கி நடப்பதாக சிறுகதை முடிகிறது. நிறுவெறிப் பிரச்சினைகளைக் கண்டுக்கண்டு யாரைப் பார்த்தாலும் நிறுவெறியர்களாகத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளும் சந்தேக மனநிலையை இவ்விதம் மாத்தளை சோமு புலப்படுத்தியுள்ளார். மேலும் இச்சிறுகதையில் பிரிட்டனில் இருந்து ஆஸ்திரேலியாவுக்குக் குடியேறிய ஒரு கறுப்பினப் பெண் (Negro) அரசுத் தொலைக்காட்சியில் செய்தி வாசிப்பாளராகி செய்தி வாசிக்கின்றாள். இதற்குக் கறுப்பினப் பெண்ணை நியமித்ததற்குச் சிலர் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கின்றனர். இதனை அரசு புறக்கணித்து, இது பல்லினப் பண்பாடு கொண்ட நாடு என அவளுக்குத் துணை நிற்கிறதை மாத்தளை சோமு பதிவு செய்கிறார். இவ்வாறு நிறுவெறியும் அதனைக் கடந்த தேசியமும் உள்ள சூழலில் புலம்பெயர்ந்தோரின் வாழ்க்கை நிகழ்கிறது. மேலும் மாத்தளை சோமு நிறுவெறியின் கோரத்தை 'அத்தனை பேரும்' சிறுகதையில் புலப்படுத்தியுள்ளார். இக்கதை 1991 இல் இலங்கையின் 'அக்கினிக்குஞ்சு' இலக்கிய இதழில்

வெளிவந்தது. பின்னர் 1994 இல் இந்திரா பார்த்தசாரதியும் எஸ். பொன்னுதுரையும் தொகுத்த 'பனியும் பனையும்' நூலில் 'ஒரே இனம்' எனும் பெயரில் வெளியானது. இச்சிறுகதையில் சிங்கள இனவெறியால் தன் தந்தையை இழந்து அண்ணனைப் பிரிந்து தாயுடன் ஆஸ்திரேலியாவுக்கு அகதியாகப் புலம்பெயரும் ஈழத் தமிழரான காந்தனும், கம்போடியாவில் பொல்பொட் போராளிகளால் தாய் தந்தையை இழந்து தப்பியோடி ஆஸ்திரேலியா வந்த கம்போடியனாகிய 'அங்ஹோ'வும் ஹரிசன் எனும் வெள்ளையனின் நிறவெறியை எதிர்கொள்ளுதலை எடுத்துரைத்துள்ளார்.

காந்தன், அங்ஹோ, ஹரிசன், அஹமட் ஆகியோர் ஆஸ்திரேலியப் பள்ளி ஒன்றின் 11, 12 ஆம் வகுப்பு மாணவர்கள். நால்வரும் வெவ்வேறு இனத்தவர். லெபனானைச் சேர்ந்த அகமட் அப்பள்ளியில் கிளார்க்காக இருக்கும் பெண்ணான 'ஜூலி' எனும் வெள்ளைக்காரியை விசிலடித்து கிண்டல் செய்தான். இதனைக் கண்டு ஆவேசமுற்ற ஆஸ்திரேலிய மாணவனான ஹரிஸன் தன் நிறவெறியைப் பின்வருமாறு உதிர்த்தான் "You dirty black.. you want to rape a white woman..." என்று கத்திக்கொண்டே ஹரிசன் காந்தனின் சேட்டை பற்றினான். ஹோவுக்கு கோபம் வந்தது. அதனை அடக்கிக்கொண்டு சொன்னான்: "Learn to talk nicely... there is a saying : give respect and get respect.."

"You Asian worm... Are you trying to teach me?" என்று ஆக்ரோஷத்துடன் கூறிய ஹரிசன் காந்தனை விலக்கி ஹோ மீது பாய்ந்து தன் பலம் முழுவதையும் முஷ்டியில் ஏற்றி அவன் தாடையில் இரண்டு குத்துகள் விட்டான். தாடையில் ரத்தம் கசிந்தது (Mathalai Somu, 2003a).

இத்தகைய வெறிபிடித்த ஐரோப்பியரிடையே நிறவெறியற்ற மனித நேயத்தை விரும்பும் ஐரோப்பியர்களும் இருக்கவே செய்கின்றனர் என்பதை 'மத்யு' கதாபாத்திரம் வெளிப்படுத்துகின்றது. இவன் சண்டையின் இடையே புகுந்து 'வன்முறை வன்முறையைத் தான் பெருக்கும்' என்று கூறி ஹரிஸனுக்கு அறிவுரை கூறுகிறான். 'அகதிகளாக இவர்கள் பிறக்கவில்லை ஆக்கப்பட்டனர்' எனக்கூறி ஆஸ்திரேலியாவின் பூர்வகுடிகளான 'அபோக்கள்' எனும் கருப்பர்களின் உரிமைகளைப் பறித்துத்தான் 'வெள்ளை' ஆஸ்திரேலியா உருவாக்கப்பட்ட வரலாற்றை எடுத்துக்காட்டுகிறான். இத்தகைய நிறவெறியற்ற ஆஸ்திரேலியர்கள் உள்ளதைப் பின்வருமாறு ஆசிரியர் வர்ணிக்கின்றார். "ஹரிஸனை உருவாக்கிய அதே சமூகத்தினால் எப்படி மத்யுவையும் உருவாக்க முடியும்? ஏசு பிறந்த இனத்திலேதான் யூதாஸ் ம் பிறந்தான், காந்தியும் கோட்சேயும் ஒரே மண்ணின் அவதாரங்கள்". (Mathalai Somu, 2003a). புலம்பெயர்ந்த மனிதர்கள் ஹரிஸன் போன்ற வெள்ளையர்களுக்கு அஞ்சி வாழ வேண்டிய நிர்பந்த நிலையை இச்சிறுகதை வெளிக்காட்டுகின்றது.

வெள்ளையர்களுக்கு மட்டுமல்லாது வெள்ளைக்கார மாணவர்களுடன் பயிலும் வெள்ளைத்தோல் உள்ள ஆசிய - கறுப்பின மாணவர்களிடமும் வெள்ளை மோகமும் கறுப்பு நிறம் மீதான பகடியும் உள்ளதை 'வெள்ளைக்காரர்கள்' சிறுகதையில் ஆசிரியர் பதிவு செய்கின்றார்." (Mathalai Somu, 2003b)

முடிவுரை

தமது சொந்த நிலத்திலிருந்து வேறொரு புலத்திற்குப் புலம்பெயரும் மக்களது வாழ்க்கையானது பல்வேறு சிக்கல்கள் நிறைந்ததாக உள்ளது. அந்நிய நாட்டில் தன் இருத்தலைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும் தேவையும் பண்பாட்டை நிலை நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமும் ஏற்படுகின்றன. தம் அடுத்த தலைமுறையினர் தாய்மொழியை, சொந்தப் பண்பாட்டை இழத்தலை இன்றைய தலைமுறையினர் தடுக்க வேண்டிய சூழலில் பண்பாட்டு அடையாளங்களைப் பேண வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகின்றது. எனவே மொழி அடையாளமும் பண்பாட்டு மேன்மையும் வியந்து பேசப்படுகின்றன. அவ் அடிப்படையில் தமிழ் உணர்வுடன் மாத்தளை சோமுவின சிறுகதைகள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. புலம்பெயர்ந்த நாடான ஆஸ்திரேலிய அனுபவங்கள் - தமிழர் எதிர்கொள்ளும் நிறவெறி, மொழி, பண்பாட்டு இழப்பு, அதனால் ஏற்படும் பின்னடைவுகள், அகதி நிலை, அலைவு நிலை, தலைவர்களின் அரசியல் விளையாட்டுகள் ஆகியவை இவர்தம் சிறுகதைகளில் பேசப்பொருள் ஆகியுள்ளன. நடப்பியல் போக்கில் இவரது கதைகள் அமைந்துள்ளன. நிறவெறியால் புலம்பெயர்ந்தோரின் உளவியல் பாதிப்படைந்து ஒருவித சந்தேக மன நிலை ஏற்படுகின்றது. யாரைப்

பார்த்தாலும் நிற வெறியர்களாகத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளும் சந்தேக மனநிலையை புலம்பெயர்ந்தோர் அடைகின்றனர். நிறவெறியும் அதனைக் கடந்த தேசியமும் உள்ள சூழலில் இவர்களது வாழ்க்கை அமைகின்றது. வெள்ளையர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் வெள்ளைக்கார மாணவர்களுடன் பயிலும் வெள்ளைத்தோல் உள்ள ஆசிய கறுப்பின மாணவர்களிடமும் வெள்ளை மோகமும் கறுப்பு நிறம் மீதான பகடியும் உள்ளது. குறியீட்டுத் தன்மை கொண்ட சிறுகதைகள் மூலமும் புலம்பெயர்ந்தோர் பிரச்சினைகளை மாத்தளை சோமு பதிவுசெய்துள்ளார். வெள்ளையரின் நிறவெறிக்கு ஆட்பட்டு வருந்துவது ஒருபுறமிருக்க வெள்ளை நிறத்தைப் பகடி செய்தலும் இக்கதைகளில் உள்ள முக்கிய அம்சமாகும். புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் நிறவெறி இருப்பதைப்போல இந்தியா, இலங்கை உள்ளிட்ட நாடுகளில் சாதி, மத, மொழி, இன வேறுபாடுகள் இருப்பதையும் இக்கதைகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தாய்மொழியை - பண்பாட்டை இழந்து அந்நியப் பண்பாட்டுவயமாகும் சூழலை இச்சிறுகதைகள் சிறப்பாகப் புலப்படுத்துகின்றன. தமது பெயரைக் கூட வெள்ளைக்காரரின் வசதிக்காகச் சுருக்கிக் கொள்ளும் போக்கு புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எதிர்காலத் தமிழர் தலைமுறை தன் வேர்களைத் தேடும் ஆப்பிரிக்கர் போல் ஆகிவிடக்கூடாது எனும் உணர்வு இக்கதைகளில் மேலோங்கிக் காணப்படுகிறது. புலம்பெயர்ந்தோர் அகதி உணர்வு நிலையிலும் அலைவுறும் நிலையிலும் வாழ வேண்டிய அபாய சூழல் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

References

- Anandakumar, P., (2018) Pulampeyarndhor ilakkiyam Panuvalkalum Mathipeedukalum, New Century Book House, Chennai, India.
- Jeevakumaran, V., (2018) Pulampeyar tamizh sirukathaikal in noakkum poakkum, World Tamizh Sangam, Madurai, India.
- Mathalai Somu, (2003a) Mathalai Somuvin Sirukathaikal Volume – 1, Ilavazhakan Publications, Chennai, India.
- Mathalai Somu, (2003b) Mathalai Somuvin Sirukathaikal Volume – 2, Ilavazhakan Publications, Chennai, India.
- Thaninayagam Adigal, Rev., (1980) Thamizhar Panpadum athan Sirapu iyalbukalum, 1st Edition, Thanthai Selva Endowment Council, Jaffna, Sri Lanka.
- Selvakumaran, S., (2020) In Diaspora Countries - Tamil Culture and Arts, Indian Journal of Tamil, 1(1), 7-15. <https://doi.org/10.34256/ijmrd2012>

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License